

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, மணியொன்றை உங்கள் வாயிலிடுங்கள், அதாவது, அமைதி என்ற உங்கள் சுய தர்மத்தில் நிலைத்திருந்தால் மாயையினால் எதுவுமே செய்ய முடியாது.

கேள்வி: ஒரேயொரு சிவபாபாவே கள்ளங்கபடமற்ற பிரபு ஆவார். ஏன் வேறு எவருமே கள்ளங்கபடமற்ற பிரபு ஆக முடியாது?

பதில்: சிவபாபா மாத்திரமே தனக்கென எந்த ஆசையையும் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர் வந்து, குழந்தைகளின் சேவகன் ஆகுகின்றார். அவர் குழந்தைகளாகிய உங்களை மாயையின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றார். அவர் ஒவ்வொரு குழந்தையையும் தன்னைப் போன்றே, மாஸ்டர் ஞானக்கடல் ஆக்குகின்றார். அவர் உங்கள் புத்தியை ஞான இரத்தினங்களால் நிரப்புகின்றார். வேறு எவருமே அவரைப் போன்று தன்னலம் அற்ற சேவகராக இருக்க முடியாது. ஆகையாலேயே சிவபாபா கள்ளங்கபடமற்ற பிரபு என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

பாடல்: எவருமே கள்ளங்கபடமற்ற பிரபுவைப் போன்று தனித்துவமானவர் அல்ல.

ஓம்சாந்தி. பக்திமார்க்கத்தில் இருந்தவர்களுையிட்டுப் புகழ் பாடப்பட்டது: அவர்கள் இவ்வாறு இருந்தார்கள். இப்பொழுது இங்கே இருப்பவர்கள் அனைவரையும் இட்டே அவ்வாறு கூறப்பட்டது: அவர்கள் இவ்வாறாக இருந்தார்கள். எவ்வாறாயினும், தங்கள் சரூரங்களை நூக்கியவர்களுையிட்டு 'அவர்கள் இவ்வாறு இருந்தார்கள்' என நூங்கள் கூறுவீர்கள்: பக்தர்கள் நிச்சயமாக பரமதந்தையின் புகழைப் பாடுகின்றார்கள். இல்லாவிடின், ஏன் புகழ் பாடப்படுகின்றது? அவர் இப்பொழுது நடைமுறை ரீதியாகவே இங்கே உள்ளார். பக்தர்கள் அனைவரையும் கடவுள் ஒரேயொருவரே. பக்தர்களைக் காத்து, அவர்களுக்குச் சற்கதியை அருள்பவரான அவர் மந்திரவாதி என்று அழைக்கப்படுகின்றார். அவர் அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவர் என்று நினைவுகூரப்பட்டுள்ளார். அனைவரும் இப்பொழுது சற்கதியைப் பெறுகின்றார்கள். வெள;வேறு சமயங்களைச் சேர்ந்த வரிசைக்கிரமமாக உள்ள மனிதர்கள் அனைவருமே நிச்சயமாக முக்தியையும் சற்கதியையும் பெறுகின்றார்கள். மனிதர்கள் அனைவருமே நிச்சயமாக முக்தி தாமத்துக்குச் செல்கின்றார்கள். பின்னர் அவர்கள் தமது சதோபிரதான் ஸ்திதியில் வரிசைக்கிரமமாகக் கழை இறங்குவார்கள். தேவர்கள் முதலில் வருவார்கள். அதன் பின்னர் சத்திரியர்களும், அதன் பின்னர் வைசியர்களும் வருகின்றார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக வெள;வேறு குலங்களுக்கு மாறுகின்றார்கள். வாழும் போது நல்ல செயல்களைச் செய்தவர்களின் புகழை பாடப்பட்டது. அத்தகைய புகழ் தற்காலிகமாகவே நூடிக்கின்றது. ஏனெனில், விநாசம் முன்னிலையில் இருப்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். ஆரம்பத்தில் வந்தவர்கள் அதிகபட்ச புகழைப் பெறுகின்றார்கள். பக்திமார்க்கத்தில், சிவபாபாவின் வழிபாடே முதன் முதலில் ஆரம்பமாகுகின்றது. அவர் இப்பொழுது இங்கே இருப்பதால், அவர் பின்னர் பக்திமார்க்கத்தில் புகழப்பட்டு, வழிபாடு செய்யப்படுகின்றார். சத்தியபுகத்தில் பக்தி இருப்பதில்லை. முன்னர் என்ன இருந்தது என்றோ, சத்தியபுகத்தின் பின்னர் திரேதாயுகம் வருகின்றது என்பதோ அவர்களுக்குத் தெரியாது. இதில் உங்கள் புத்தியை நூங்கள் பயன்படுத்த வேண்டும். பக்தி மார்க்கம் துவாபரபுகத்துடன் ஆரம்பமாகுகின்றது. ஞானத்தை மனப்பாடம் செய்த புத்திசாதாரியமான குழந்தைகளால் இதனை மிகத் தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடியும். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் அனைவருமே கிளிகள் ஆவார்கள். சிலரால் இந்த ஞானத்தை மிகவும் நன்றாகப் மனப்பாடம் செய்ய முடியும். ஆனால் ஏனையோருக்கு எதுவுமே புரிவதில்லை. அவர்கள் புறாக்களைப் போன்றவர்கள். ஒரு கிளிக்கு எதனையும் திரும்பவும் சொல்லக் கற்பிக்கலாம். புறாக்களால் எதனையும் கற்க முடியாது. அமர்நாத்தில் புறாக்கள் உள்ளன. புறாக்களால் செய்திகளைச் சுமந்து செல்ல மாத்திரமே முடியும். ஒரு கிளி தான் செவிமடுத்ததைத் திரும்பவும் திரும்பவும் கூறுகின்றது. புறாக்களால் எதனையுமே திரும்பவும் கூற முடியாது. இங்கும், தாம் செவிமடுத்ததைத் திரும்பவும் கூற முடியாதவர்கள், புறாக்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள். இந்நேரத்திற்கு ஏற்ப, மனித கிளிகளும் உள்ளனர், மனித புறாக்களும் உள்ளனர். மக்கள் இந்நேரத்தில் கூறுவன அனைத்தும் பயனற்றவையாகும். தந்தை ரூப்-பசாந்த் ஆவார். தனக்குப் பெரியதொரு வடிவம்

இல்லை என்று பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். சிவபாபாவின் வடிவம் என்னவென எவரும் வினவினால், சிவபாபாவின் வடிவமும் ஓர் ஆத்மாவின் வடிவமே என நூங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். தந்தை எவ்வாறானவரோ, அவரது குழந்தைகளும் அவ்வாறானவர்களே. ஆத்மாக்கள் தந்தையைவிட அளவில் சிறியவர்களோ பெரியவர்களோ இல்லை. அவர் பரமாத்மாவான பரமதந்தை ஆவார். அவரே எங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். அவரின் பெயர் கள்ளங்கபடமற்ற பிரபு என்பதாகும். அவர் முற்றிலும் கள்ளங்கபடமற்ற பிரபு ஆவார். அவர் தனக்கென ஒரு சிப்பிக்காகவேனும் ஆசைப்படுவதில்லை. பரமாத்மாவான பரமதந்தை இச்சரூபத்தினூடாக எங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தியுள்ளார் என்ற நம்பிக்கையைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். ஓர் ஆத்மாவினால் புலனங்கங்கள் இல்லாது உரையாட முடியாது. தந்தையே இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார். மக்கள் 'கடவுள் வருகின்றார்' என்றும் கூறுகின்றார்கள். அவருக்கு நந்திகளும் உள்ளார். (வழிபாடு செய்யப்படுகின்ற ஓர் எருது வாகனம்) அவர்கள் ஓர் எருதைக் காட்டியுள்ளார்கள். ஆனால் அது ஒரு மிருகமாக இருக்க முடியாது. அவர் ஓர் எருதின் மேல் அமர்ந்திருக்க முடியாது. அவர்கள் பாக்கிய இரதமான பகிரதனைப் பற்றியும் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் எவ்வாறு தூய்மையாக்குபவர் வருகின்றார் என்பது எவருக்கும் தெரியாது. அவர் நிச்சயமாக நரகத்தைச் சுவர்க்கம் ஆக்கவே வந்திருக்க வேண்டும். ஆகையாலேயே அவர் புகழப்படுகின்றார். சிவபாபாவே முதன்முதலில் வழிபாடு செய்யப்பட்டார். உண்மையில், முதல் இலக்க, உண்மையான புகழ் அவருக்கே உரியதாகும். இப்பொழுது அவர்கள் பூனைகள், நாய்கள், ஏனைய அனைத்தையுமே புகழ்கின்றார்கள். அவர்கள் நந்திகளைச் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் எருதுடன் கூற்றி வருகின்றார்கள். சிவபாபா இப்பொழுது இந்த நந்திகளுக்குள் பிரவேசித்து உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். அவர் உங்களுக்கு ஞானப் பாலைக் கொடுக்கின்றார். அவரின் புகழ் மகத்துவமானது. கடவுள் அனைவரதும் புத்தியை நிரப்புகின்ற கள்ளங்கபடமற்ற பிரபு ஆவார். சிவனின் முன்னிலையில் நின்று அவர்கள் 'எங்கள் புத்தியை நிரப்பங்கள்' என்று கூறுவதில்லை! ஏனெனில் அவர் அசரூரியானவர் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் தமது புத்தியைச் சங்கரரின் முன்னிலையிலேயே நிரப்பமாறு வேண்டுகின்றார்கள். அவர்கள் விஷ்ணுவிடம் அல்லது பிரம்மாவிடம் செல்வதில்லை, அவர்கள் சங்கரரிடமே செல்கின்றார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் சிவனையும் சங்கரரையும் இணைத்துள்ளார்கள். அவர்கள் சிவன், சங்கரரின் ரூபத்தில் உள்ளார் என்று எண்ணுகின்றார்கள். வழிபடுபவர்களுக்குத் தாம் வழிபடுபவரின் தொழில் என்னவென்று தெரியாது. ஏனெனில் முதல் இலக்கப் பக்தராக வருபவருக்குமே தெரியாது. இதுவே பூஜிக்கத்தகுதியான தேவர்கள் ஆகுதலும், பின்னர் பூஜிப்பவர்கள் ஆகுதலும் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. நாங்கள் பூஜிக்கத்தகுதியானவர்களாக இருந்தோம் என்பதையும், அதன் பின்னர் நாங்களே பூஜிப்பவர்கள் ஆகுகின்றோம் என்பதையும் நூங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். சிவன் பரந்தாம வாசியாவார், ஆனால் அவர் ஆலயங்களில் காட்டப்பட்டுள்ளார். சூட்சும உலகவாசிகளான பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரருக்கும் பாகங்கள் உள்ளன. ஏனெனில் அவர்களும் நிச்சயமாக வருகின்றார்கள். சிவனும் வரவேண்டும், ஆனால் சங்கரர் இங்கே வரவேண்டியதில்லை. அவர்கள் வர்திகளுக்கும் 'திரிமூர்த்தி மாங்' எனப் பெயரிட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் திரிமூர்த்தியின் முத்திரையையும் வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் அதில் அவர்கள் ஒரு சிங்கத்தைக் காட்டியுள்ளார்கள். கஹ்லே அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்: சத்தியமே ஜெயிக்கும். இது மிகச்சரியானதாகும். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் சிவனின் பெயரையோ, சுவட்டையோ காட்டவில்லை. உண்மையில், 'சத்தியமே ஜெயிக்கும்' என ஒரு மிருகத்தின் கஹ்லே எழுதப்பட்டிருக்கக்கூடாது. ஒரேயொரு தந்தையே சத்தியமானவர். அவர் சத்தியத்தின் கதையை எங்களுக்குக் கூறி வெற்றியை ஈட்டித்தருகிறார். அவர் அனைத்தையும் மிகத் தெளிவாக எங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். நூங்கள் மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்தவர் ஆகுகின்றீர்கள். நூங்கள் செவிமடுக்க ஆரம்பித்த நாள் முதல் உள்ள முரளிகளை வைத்திருந்தால் அவை கட்டடம் முழுவதிலும் நிரம்பிவிடும். நூங்கள் அதிகளவு தாள்களைப் பயன்படுத்தியிருப்பீர்கள், இன்னமும் அதிகளவு பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. முரளிகள் நிச்சயமாகக் குழந்தைகளைச் சென்றடையும். பல பிரதிகளும் எடுக்கப்படும். விருட்சம் தொடர்ந்தும் வளரும். மாயையின் பல புயல்கள் வரும் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். உங்கள் வாயில் ஒரு மணியை இட்டுக் கொண்டீர்களாயின், மாயையினால் எதனையுமே செய்ய முடியாது. பாபாவை நினைவுசெய்வது மிகவும் இலகுவாகும். நான் ஓர் ஆத்மா,

ஆத்மாவாகிய நான் கூறுகின்றேன்: எனது ஆதி தர்மம் அமைதியாகும். மாயையின் உலகிற்கு வருகின்ற நாங்கள் அனைவரும் அந்நிய தேசத்தவர் ஆவோம். ஒரு பாடல் உள்ளது: ஓ தொலைதூர வாசியே! ஆத்மாக்கள் அனைவருமே தொலைதூர வாசிகளே ஆவார்கள். நூங்கள் இப்பொழுது நிச்சயமாக ஓர் அந்நிய தேசத்திலேயே இருக்கின்றீர்கள் என்பதை அறிந்துள்ளீர்கள். நூங்கள் மிகவும் தொலைதூரத்தில் இருந்து வந்திருக்கின்றீர்கள். அது அசரீரியான உலகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. உலகில் பல மக்கள் உள்ளனர். நூங்கள் அனைவரும் அந்நிய தேசத்தவர் என்பதை நூங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். பக்திமார்க்கத்தைச் சேர்ந்த பக்தர்கள் கடவுளை நினைவுசெய்கின்றார்கள். கடவுள் வரவேண்டும் என்று பக்தர்கள் வேண்டுகின்றார்கள். அவர் வரும் போது, அவர் என்ன செய்வார்? பாபா பரந்தாமத்திலிருந்தே வருகின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். அவர் கூறுகின்றார்: நான் தூய்மையற்ற கலியுக உலகை, தூய உலகமான சுவர்க்கம் ஆக மாற்ற வேண்டும். உங்களுக்குக் கற்பிப்பவர் ஒரு மனிதர் அல்ல. ஒரு மனிதரால் தனக்குச் சற்கதியை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவோ அல்லது பிறருக்குச் சற்கதியை அருளவோ முடியாது. நாடகம் இப்பொழுது முடிவிற்கு வருகின்றது. இறுதியில் நடிகர்கள் அனைவரும் பிரசன்னமாக வேண்டும். இதுவும் கூதையிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதைத் தவிர, சிவபாபாவிற்குப் பதிலாக, அவர்கள் 'கிருஷ்ண பகவான் பேசுகின்றார்' என்று எழுதியுள்ளார்கள். கிருஷ்ணரே முதல் இளவரசர் ஆவார். அவரே இராஜயோகம் கற்பித்தார் என்று மக்கள் எண்ணுகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், கள்ளங்கபடமற்ற பிரபுவே இராஜயோகம் கற்பிக்கின்றார் என்பதையும், அவர் இப்பொழுது வந்துள்ளார் என்பதையும் நூங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். அவர்கள் கூதையில் கிருஷ்ணரின் பெயரை இட்டுள்ளார்கள். ஞானம் நிறைந்த தந்தை கள்ளங்கபடமற்ற பிரபு என்று அழைக்கப்படுகின்றார். மக்கள் கிருஷ்ணருக்கு எதிராகக் குற்றம் சுமத்தியுள்ளார்கள். உண்மையில், அவர்கள் கிருஷ்ணருக்கு எதிராக அல்ல, தந்தைக்கு எதிராகவே குற்றம் சுமத்தியுள்ளார்கள். முன்னர் தாதாவிற்கு எதிராக எந்தக் குற்றமும் சுமத்தப்படவில்லை. தந்தை வந்த பின்னரே குற்றம் சுமத்தப்பட்டது. அவர் முன்னேறிச் செல்கையில், பயணி (சிவபாபா) அவருக்குள் பிரவேசித்த பின்னர், அன்றிலிருந்து எத்தனை குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்பட்டுள்ளன என்று பாருங்கள்! நடனங்கள், விளையாட்டுக்கள் போன்ற அவை அனைத்தும் அவரின் (சிவபாபாவின்) விளையாட்டுக்களே. அவரே குழந்தைகளைக் களிப்பூட்டுபவர். நூங்கள் பாபாவை இனங்கண்டுள்ளதால், உங்கள் புத்தியை இரத்தினங்களினால் நிரப்புகின்றீர்கள் என்பதையும் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். சமயநூல்களின் ஞானத்தை இரத்தினங்கள் என்று அழைக்க முடியாது. இந்த இரத்தினங்களே ஞானமாகும். ஒவ்வொரு இரத்தினமும் நூறாயிரம் ரூபாய்களுக்குச் சமமாகும். இந்த நேரத்தில், மனிதர்கள் அனைவருமே ஒருவரின் மீது ஒருவர் தொடர்ந்தும் கற்களை வீசுவதால், அவர்கள் கல்லுப் புத்தியுடையவர்கள் ஆகியுள்ளார்கள். தந்தை வந்து உங்கள் கற்புத்தியைத் தெய்வீகப்படுத்தியாக மாற்றுகின்றார். அவர் கபிர்ஸ்தானை (இடுகாடு) பரிஸ்தானாக (தேவலோகம்) ஆக்குகின்றார். இங்கே மரணம் தொடர்ந்தும் இடம்பெற்று, மக்கள் தொடர்ந்தும் இடுகாட்டிற்குள் புதைக்கப்படுகின்றார்கள். அங்கே இவ்வாறு இடம்பெறுவதில்லை. ஒரு பாம்பு தனது பழைய தோலை நீக்கி, புதியதொன்றை எடுப்பதைப் போன்றே, ஆத்மாக்களாகிய தமது பழைய சரூபங்களை நீக்கி, புதியவற்றை எடுக்கின்றார்கள். பாபா இந்த உதாரணத்தை இங்கே கொடுக்கின்றார். சந்நியாசிகள் அதனைச் சொந்தத் தேவைக்காகப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். குமிழ்கள் கடலில் அமிழ்த்தப்படுகின்றன என்று அவர்கள் நம்புகின்றார்கள். சிலர் ஜோதியுடன் ஜோதி கலக்கின்றது என்று கூறுகின்றார்கள். பல அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன. இப்பொழுது நூங்கள் ஒரேயொரு வழிகாட்டலையே பெறுகின்றீர்கள், அதனையே நூங்கள் பின்பற்ற வேண்டும். பாபா கூறுகின்றார்: நூங்கள் பிறவிபிறவியாக என்னைக் கூவியழைத்தீர்கள், ஆனால் நான் ஒரேயொரு முறையே வருகின்றேன். நூங்கள் அதிகளவு 'நான் உங்கள் அடிமை' என்று கூவியழைத்தீர்கள்! தந்தை வந்து உங்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவித்துள்ளார். நூங்கள் மாயையின் அடிமைகள் ஆகியுள்ளீர்கள். தந்தை வந்து உங்களை அதிலிருந்து விடுவித்துள்ளார். நூங்கள் அதிகளவு பக்தி செய்துள்ளீர்கள் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். தந்தை இப்பொழுது உங்கள் பக்திக்கான பலனைக் கொடுக்கவே வந்துள்ளார். இப்பொழுது பக்தியின் பாகம் முடிவடைந்துள்ளது. ஞானமும், பக்தியும் பின்னர் ஆர்வமின்மையும் உள்ளது. இரு வகையான ஆர்வமின்மை உள்ளது. வீட்டையும் குடும்பத்தையும் விட்டுச் செல்லுதல் சந்நியாசிகளின் ஆர்வமின்மையாகும். நூங்கள் இப் பழைய உலகம் முழுவதிலும்

ஆர்வமின்மையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவை அனைத்தும் எரிக்கப்பட உள்ளன என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவார்கள். எதுவுமே எஞ்ச மாட்டாது. சிலரது செல்வம் புதைக்கப்படும், அப்பொழுது கொள்ளையர்கள் வந்து கொள்ளை அடிப்பார்கள். ஓர் ஆகாயவிமானம் விபத்திற்குள்ளாகினாலோ அல்லது தீப்பிடித்தாலோ கொள்ளையர்கள் அங்கே செல்கின்றார்கள். அருகாமையில் வசிப்பவர்களும் கொள்ளை அடிப்பதுண்டு. பொலிஸ் வருவதற்குள் அவர்களுக்கு போதிய அவகாசம் உள்ளது. விநாசம் நிச்சயமாக இடம்பெறும். உலகம் மிகப் பெரியதாகும். அமெரிக்கா போன்றவற்றிற்கும் இன்னமும் அதிகளவு சந்தோஷத்தின் ஆடம்பரம் உள்ளது. ஏனெனில் கிறிஸ்தவர்கள் பின்னரே வந்தனர். அவர்களின் சந்தோஷ பாகம் இப்பொழுது இடம்பெறுகின்றது. அவர்களுக்கு அதிகளவு தைரியம் உள்ளது. அவர்கள் சந்திரனுக்கும் நட்சத்திரங்களுக்கும் பயணிக்கின்றார்கள். அவர்கள் சூரியனுக்குச் செல்வதில்லை, ஏனெனில் அது எரித்து விடும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் சந்திரனுக்கும் நட்சத்திரங்களுக்கும் நிலத்தைப் பெறுவதற்காகவே செல்கின்றார்கள். ஏனெனில், 'சூரியவம்சம், சந்திரவம்சம்' என்ற வார்த்தைகளை கேள்வியுற்றுள்ளார்கள். ஏனெனில் அங்கு ஒரு இருக்கலாம் என நினைக்கிறார்கள். யப்பானியர்கள் தம்மைச் சூரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அழைக்கின்றார்கள். சிலர் தம்மை ஒருவாறு நினைக்கின்றார்கள், ஏனையோர் வேறொன்றாகத் தம்மை நினைக்கின்றார்கள். பாரதமே நிச்சயமாக சூரியவம்சமும், சந்திரவம்சமும் என்பதை நூங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதனைப் போன்ற வேறு எந்த ஒரு தேசமும் மேன்மையானதாக இருக்க முடியாது. இந்த நாடகம் முன்னரே நிச்சயிக்கப்பட்டது. இதில் மாற்றுவதற்கான கேள்வி எதுவும் இல்லை. இதுவே புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் மௌனமாக அமர்ந்திருக்கும் போது, நூங்கள் உங்கள் ஆதிதர்மத்தின் விழிப்புணர்வில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். நூங்கள் தந்தையை நினைவுசெய்ய வேண்டும். நூங்கள் அமைதியைத் தேடிச் காட்டிற்குச் செல்ல வேண்டியதில்லை. நூங்கள் வருகின்ற எவருக்கும் விளங்கப்படுத்தலாம்: அமைதி உங்கள் கழுத்துமாலையாக இருக்கும் போது, அதனை நூங்கள் எங்கு தேடி அலைகின்றீர்கள்? ஆத்மா கூறுகின்றார்: எனது ஆதிதர்மம் அமைதியாகும். அதன் பின்னர் நான் இங்கே ஒரு சரூரத்திற்குள் பிரவேசித்த பின்னர் பேசுகின்றேன். ஒரு நாடகம் மௌனமாக நடிக்கப்பட முடியாது. முன்னர் பயஸ்கோப் (படங்கள்) மௌனமாகவே இருக்கும். சூட்சும உலகில் அனைத்துமே அசைவாகவே இருக்கும். அங்கே எந்தச் சந்தமும் இருக்க மாட்டாது. அந்த நேரத்தில் அவர்கள் (திரான்ஸ் செய்தியாளர்கள்) ஒரு சக்கரத்தின் முன்னர் எதனைப் புரிந்து கொண்டார்களோ, அதனையே விபரிக்கின்றார்கள். இது புதியதொன்று அல்ல. இந்த முழு நாடகமும் 84 பிறவிகளினூடாக நடனமாடச் செய்கின்றது. இந்த நாடகம் அநாதியானது. அனைவருமே தத்தமது பாகங்களை நடிப்பதற்காகச் சரூரத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளே, சிவபாபாவே இதனைக் கூறுகின்றார். அவர் ஆத்மாக்களாகிய உங்களுடன் உரையாடி 'என்னை மாத்திரமே நினைவு செய்யுங்கள் எனக் கூறுகின்றார். இந்த பிரம்மா 'என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள்' என்று கூறுவதில்லை. இவை மிகவும் ஆழமான விடயங்களாகும்! இவர் கூறுகின்றார்: நானும் அவரையே நினைவு செய்ய வேண்டும். நானே பிரம்மபுத்திரா நதியாவேன். பிரம்மபுத்திரா நதிக்கும் கடலுக்கும் இடையே சந்திப்பு நிகழ்கின்றது. சரஸ்வதி நதிக்கும் கடலுக்கும் இடையில் சந்திப்பு நிகழ்வதில்லை. ஒரேயொரு சந்திப்பு மாத்திரமே நிகழ்கின்றது. கல்கத்தாவில் பிரம்மபுத்திரா நதியும் கடலும் சங்கமிக்கும் இடத்தில் மிகப் பெரிய மேலா இடம்பெறுகின்றது. ஒரேயொரு பிரம்மபுத்திரா மாத்திரமே உள்ளது, சந்திப்பும் ஒரு தடவையே நிகழ்கின்றது. இச் சந்திப்பும் இங்கேயே நடக்கின்றது. கடல் (சிவபாபா) இல்லாவிடின் அதனை ஒரு மேலா என்று அழைக்க முடியாது. மம்மா போகும் இடமெல்லாம் நதிகளின் சந்திப்பு இடம்பெறுகின்றது. இது கடலுக்கும் (சிவபாபா) பிரம்மபுத்திரா நதிக்கும் இடையில் இடம்பெறும் சந்திப்பாகும். இதனை நூங்களாகவே புரிந்து கொள்ள முடியும். உங்களுக்கு ஞானக்கடலை கடைய முடியுமாயின், எவ்வாறு இக் கடல் (சிவபாபா) உயிர் உள்ளவர் என்பதையும், அக்கடல் உயிரற்றதும் என்பதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள். நதிகள் அனைத்துமே கடலில் (சிவபாபா) இருந்தே வெளிப்படுகின்றன. இதுவே மங்களகரமான சந்திப்பாகும். பாபா மீண்டும் மீண்டும் கூறுகின்றார்: என்னை மாத்திரமே நினைவு செய்யுங்கள்! குழந்தைகளாகிய நூங்களும் பிறரிடம் கூறுகின்றீர்கள்: தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். உங்களால் கூற முடியாது: குழந்தைகளே என்னை நினைவு செய்யுங்கள். பாபா இவரினுடாகக் கூற முடியும்: குழந்தைகளே, என்னை மாத்திரமே

நினைவு செய்யுங்கள். நூங்கள் இங்கே நேரடியாக அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். நூங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: சிவபாபா கூறுகின்றார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள்! அனைவரிடமும் கூறுங்கள்: தந்தையை நினைவு செய்தால், உங்கள் இறுதி எண்ணங்கள் உங்கள் இலக்கிற்கு உங்களை இட்டுச் செல்லும். மரணம் அனைவருக்குமே வரவேண்டும். இப்பொழுது என்ன நடக்கின்றது என்று பாருங்கள்! அமெரிக்கா போன்றன மிகப் பெரியவை. இந்த பம்பாய் போன்றவை பின்னர் இருக்க மாட்டாது. வெகுசிலரே எஞ்சியிருப்பார்கள். இப்பொழுது மில்லியன் கணக்கானோர் ஆட்சி செய்கின்றார்கள். அங்கே ஆரம்பத்தில் வெகுசிலரே இருப்பார்கள். பின்னர், ஏனையோர் தொடர்ந்தும் வருவார்கள். மாயை மிகவும் சக்திவாய்ந்தவள் என்று குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவள் உங்களை நினைவு செய்ய அனுமதிக்க மாட்டாள், அத்துடன் தொடர்ந்தும் தடைகளை ஏற்படுத்துவாள். அவள் உங்கள் முகத்தை பாபாவிடம் இருந்து திசை திருப்புவாள். எவ்வாறாயினும், நூங்கள் முழுமையாக முயற்சி செய்து, உறுதியான மகாவீர்கள் ஆகுங்கள். மாயை உங்களை எப்பொழுதுமே அசைக்க முடியாதவகையில் நூங்கள் யோகத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. உங்கள் ஆதி தர்மத்தில் உங்களை ஸ்திரமாக நிலைத்திருக்கச் செய்யுங்கள். மாயையிடம் இருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு, உங்கள் வாயில் மணியொன்றை இடுங்கள்.
2. பழைய உலகின் மீது எல்லையற்ற ஆர்வமின்மை கொண்டிருங்கள். விநாசத்திற்கு முன்னர் அனைத்தையும் தகுதியான முறையில் பயன்படுத்துங்கள்.

ஆசுவாதம்: பெளதூகத்தை ஆன்மீகமாக மாற்றுவதனால் உங்கள் வீட்டை ஓர் ஆலயமாக ஆக்குகின்ற கவரும் ரூபம் ஆகுவிடுவார்களாக.

உங்களுடைய குடும்பத்துடன் வீட்டில் வாழ்கின்ற போது, உலகியல் எதுவும் இல்லாதவாறு உங்கள் வீட்டின் சூழலை ஆக்குங்கள். அங்கு வருபவர்கள் எவராயினும் உங்கள் வீடு உலகியலானதோ சாதாரணமானதோ அல்ல, ஓர் ஆலயம் என்று அனுபவம் செய்யட்டும். தூய்மையான இல்லறத்தில் வாழ்பவர்களின் நடைமுறை வடிவிலான சேவை இதுவாகும். இடமானது சேவை செய்வதுடன் சூழலும் சேவை செய்யட்டும். ஆலயம் ஒன்றின் சூழல் அனைவரையும் கவருவது போன்று உங்கள் இல்லத்தில் தூய்மையின் நறுமணம் இருக்கட்டும். அந்த நறுமணம் இயல்பாகவே எங்கும் பரவுவதுடன் அனைவரையும் கவர்ந்திழுக்கும்.

சுலோகம்: திட சங்கற்பத்துடன் மனதையும் புத்தியையும் ஒருமுகப்படுத்திப் பலவீனங்களை முடித்துவிடுங்கள், பின்னர் நூங்கள் உண்மையான யோகி என்று அழைக்கப்படுவீர்கள்.

---ஓம் சாந்தி---

-----ஓம் சாந்தி-----